

INHOUD. NEDERL. STUD. ORGANISATIE: Oproep bijwoning Buitengewone Algemeene Vergadering. — DELFTSCHE STUDENTEN FEDERATIE: De Federatie. — D. S. C.: Bibliotheek Societeit Phoenix. — D. S. B.: Rede uitgesproken door den heer A. van Weelden; Rede uitgesproken door den heer H. L. v. Rietschoten. — SPREEKTRIBUNE: Sadhoe Soendar Singh. — SPORT: Varsity. — VEREENIGINGSLEVEN: Algemeen Nederlandsch Verbond. — STUDIE EN TECHNIEK: Centrale Commissie tot behartiging van de Studiebelangen. — TECHNISCHE HOOGESCHOOL: Mededeeling.

Door de zware warmte, absoluut gebrek aan copy, spanning voor de varsity en andere redenen, was het de redactie onmogelijk het vorige nummer het licht te doen zien. RED.

NEDERL. STUDENTEN ORGANISATIE.

Oproep tot bijwoning van de Buitengewone Algemeene Vergadering op Zaterdagmiddag 3 Juni 1922 om half twee in Pulchri Studio, Lange Voorhout Den Haag.

AGENDA.

1. Opening President.
2. Notulen.
3. Voorstel Rijken-Jas-Heering-Schokking inzake wijze van stemming.
4. Toelichting tot de wetswijziging: Mr. J. van Sandick.
5. Bespreking en stemming
  - a. Statuten.
  - b. Huishoudelijk Reglement.
  - c. Financ. clausule punt 12.
6. Rapport over de conferentie te Leipzig.
Rapport over den toestand en vooruitzichten der C.I.E.
Ontwerp programma der conferentie te Boecarest: J. J. Schokking
7. Bespreking en stemming.
8. a. Rapport over de conferentie te Turnov: W. A. Visser 't Hooft.
b. Toestand der Steunactie: J. J. Schokking.
9. Inrichting van het inzamelingswerk hier te lande.
10. Bespreking en stemming over punten 8 en 9.
11. Verslag over de reis naar Frankrijk.
12. Financiën.
13. Rondvraag.
14. Sluiting.

De ochtend-uren van 10—12 kunnen desgewenscht door de nationaal georganiseerde groepen van vereenigingen, leden der N.S.O., benut worden tot het houden van voorvergaderingen.

Verzoeken hiervan mededeeling te doen aan ondergeteekende opdat voor plaatsruimte in Pulchri Studio tijdig gezorgd kan worden.

R. A. JAS, Secretaris N.S.O.
Mijnbouwstraat 9 Delft.

DELFTSCHE STUDENTEN FEDERATIE.

DE FEDERATIE.

Allereerst een woord van dank voor de welwillende mededeelingen van den heer N. omtrent de federatie. En Uw woorden van: „ge hadt informaties moeten inwinnen” zijn wel zeer juist gekozen. Men moet als lid van de fe-

deratie, informaties inwinnen, om er achter te komen hoe zij ingericht is, en werkt. Is dit weer niet een klacht tegen de onmededeelzaamheid van de federatie? Is 't voorloopig bestuur bang voor 't spreekwoord „hoe meer hoofden hoe meer zinnen”, of is 't „zich souverain” voelen dat hen parten speelt? Wat 't ook zij, ik hoop, dat ze begrijpen, dat ze hierdoor een grootere verantwoordelijkheid op zich nemen, en dat wanneer de federatie in verkeerde banen geleid wordt, jaren werk te niet gedaan is, en er weer jaren zullen verlopen voordat men een nieuwe federatie zal durven entameeren.

Doch alvorens verder te gaan met critique te leveren op 't beleid van 't federatiebestuur, moeten we eerst ons een zuiver denkbeeld vormen, omtrent 't begrip „algemeene studenten belangen”. Want dit is toch 't onderwerp, dat we als één beschouwen met de federatie, en moeten we hiervan uitgaan voor de opbouw van 't federatieplan.

We zouden 't kunnen verdeelen in twee groepen. Groep I. Eénheid te brengen in 't vereenigingsleven. Groep II. Alles wat daarbuiten valt als: studiebelangen woningvraagstuk, koffiekamers, gezondheidsmaatregelen enz.

Groep I dat is 't idieele standpunt. Dat is 't standpunt om alle studenten tot elkaar te brengen of om de gemeenschapszin te bevorderen zooals de federatie 't uitdrukt; om samen op te bouwen tot één geheel, met één debatingclub, en één sportvereeniging, en zoo mede te werken aan de algemeene opvoeding van den student. En dat de federatie hiervoor een samengaan heeft gezocht van vereenigingen als D. S. C., D. V. S. V., D. S. B. en S. V. die dit doel eenigszins nastreven, is zeer begrijpelijk, maar toch blijft dit een ideaal, waar vroeger in sterker mate de heer Elion voor gepropageerd heeft, en dat, hoe schoon en mooi 't idee ook was, op een fiasco is uitgedraaid door 't groote verschil in opvoeding en denkwijze tusschen de studenten onderling.

En mogen we deze federatie, die gelukkig nog geen rechtspersoonlijkheid aangevraagd heeft in deze banen leiden, waar de helft van de studenten (nihilisten) het bewijs heeft geleverd niets te voelen voor toenadering tot hun medestudenten? En vraagstukken als in groep II bedoeld schreeuwen om oplossing.

En de oplossing hiervan is slechts mogelijk, wanneer alle studenten zich direct met elkaar vereenigen, daar deze vraagstukken ons allen persoonlijk aangaan en waar vereenigingen als corps, bonden, D.V.S.V. niets mee te maken. Zij kunnen hoogstens dienen tot grondslag eener politieke Delftsche Studentenpartij bij eventueele verkiezingen van 't federatie bestuur. En ik hoop dat een ieder zal begrijpen, dat de rede: „ik wil niet vereenigen” hier niet op z'n plaats is. Duitsland en Frankrijk zijn ook wel samen naar Genua gegaan, omdat ze inzagen dat bij uitsluiting of terugtrekking, geen oplossing gevonden zou worden in de groote Europeesche vraagstukken. En 't is daarom, dat alle studenten zich moeten vereenigen, omdat we gezamenlijke belangen hebben, en in gelijke omstandigheden verkeerden, en straks voor onze gezamenlijke rechten op zullen moeten komen. En heeft deze vereeniging niet veel meer recht van bestaan, die niet een ideaal tot grondslag heeft, maar beantwoordt aan een noodzakelijkheid? En wie weet komt dan ook wel de éénheid tusschen de studenten eerder en hechter tot stand.

Maar met een vereeniging van alle studenten zijn we niet geholpen. Als eerste vereischte toch dient een vereeniging, wil zij iets bereiken, over eenig kapitaal te beschikken. En 't is zeer eenvoudig om bij 't bouwen van

een studententehuis, straks te rekenen op finantieele regeeringssteun, doch zal men waar 't kleinere bedragen geldt, op zich zelf aangewezen zijn. En zal dit geld hier voor noodig bijéén moeten komen door een heffing in contributie, waarvoor de federatie als tastbaar voordeel 't D. S. W. b v. zal kunnen aanbieden. — Voor 't lid worden zal m.i. weinig bezwaar bestaan maar of een ieder f 5.— voor 't D. S. W. disponibel heeft is een groote vraag. Maar daar 't niet billijk is deze belasting te heffen van een gedeelte van de studenten, waar alle straks van de voordeelen zullen profiteeren, zal er een maatregel gevonden moeten worden, om op hen dien 't voordeel van dit samengaan niet inzien, een zachte dwang uit te oefenen.

Het eenvoudigst zou zijn, zoo de wet van de T. H. ons te hulp kwam, maar daar de uitvoering waarschijnlijk onmogelijk is, en zeker vele jaren zal eischen moet om practische redenen hiervan afgezien worden. En is de eenige weg, dat de heele studentenmaatschappij hen, die niet als lid toetreden van de federatie, niet als een rechtgeaard student aan de T.H. beschouwen, m.a.w. dat alle studentenverenigingen als D. S. C., D. S. B., D. V. S. V., S. V., N. C. S. V. en V. C. S. B., Christiaan Huygens en alle studieringen enz., enz. in hun statuten opnemen, dat slechts zij voor lid in aanmerking komen, die lid zijn van de federatie. En hoe autocratisch deze dwangmethode ook in 't begin aandoet, bij nader inzien zal elk de billijkheid ervan erkennen, en zal naar ik hoop geen der verenigingen bezwaar hebben tegen deze kleine statutenverandering.

En dan hebben we eerst een organisatie van de studentenmaatschappij bereikt, met een federatie als corps en alle studentenverenigingen als corpsafdeelingen.

TH. A. RESINK Jr.

DELFTSCH STUDENTENCORPS.

BIBLIOTHEEK STUDENTEN SOCIETEIT PHOENIX.

Nieuw aangeschafte boeken.

II. Fransch.

Lamartine. — Poésies inédites
 Pierre Benoit. — Koenigsmark.
 Anatole France. — Pierre Nozière.
 Mm. de la Fayette — Romans et Nouvelles.
 Paul Morand. — Ouvert la nuit.

III. Engelsch.

Christopher Marlowe — The tragical of history of Doctor Faustus.
 John Dryden. — Annus Mirabilis.
 Pope. — The rape of the Lock.
 Joseph Addison. — Essays.
 Maria Edgeworth. — Castle Rackrent and the absentee.
 Jane Austen. — Sense and sensibility.
 „ — Pride and prejudice.
 Charles Lamb. — The Essays of Elia and last essays of Elia.
 William Hazlitt. — Table talk or original essays.
 S. T. Coleridge. — Biographia literaria.
 James Lane Allan. — A Kentucky Cardinal.
 Joseph Conrad. — The mirror of the sea.
 Anton Hope. — The intrusions of Peggy.
 Hugh Walpole. — Fortitude.
 Tobias Smollet. — The adventures of Roderic Random.

IV. Duitsch.

Georg Heym. — Dichtungen.
 Klabund. — Mohammed (roman).
 E. von Handel Mazzetti. — Die arme Margaret.
 Thomas Mann. — Der Tod in Venedig.
 Jos. Vic. von Scheffel. — Gaudeamus.
 Theodor Storm. — Novellen.
 Eduard Mörike — Der Stuttgarter Hutzelmännlein.

VI. Geschiedenis.

Anatole France. — Vie de Jeanne d'Arc vol II.

X. Kunst.

Hedwich Techheimer — Der Plastik der Aegypter.
 H. Taine. — Philosophie de l'Art.

Prentwerken.

W. Heath Robinson. — Some Frightfull war pictures.

DELFTSCHE STUDENTENBOND.

REDE,

UITGESPROKEN DOOR DEN PRESIDENT VAN HET BESTUUR VAN DEN DELFTSCHEN STUDENTEN BOND, DEN HEER A. VAN WEELDEN, BIJ DE OVERDRACHT VAN HET PRESIDIUUM OP DINSDAG, 30 MEI 1922.

Mijne Heeren Medebestuurderen!

Mijne Heeren Aanstaaende Bestuurderen!

Mijne Heeren Leden van den Delftschen Studenten Bond!

Mijne Heeren! Sta me toe U thans voor het laatst vanaf deze plaats met enkele woorden toe te spreken.

In de eerste periode gedurende welke ik de eer had Uw president te zijn, heeft de Bond een moeilijken tijd doorgemaakt. Ten prooi aan innerlijke verdeeldheid, die bij de Bestuursaanvaarding slechts schijnbaar voor een eensgezinde samenwerking der z.g. partijen plaats maakte, kon er niet veel kracht van den Bond uitgaan. De tusschentijdsche wisseling van het Bestuur in Mei verleden jaar bracht hierin verbetering. Te betreuren is het echter, dat een volledige eensgezindheid niet kon verkregen worden dan ten koste van enkele leden. Toen eerst kon het Bestuur zijn volle aandacht wijden aan de kwesties het inwendige Bondsleven en het optreden van den Bond naar buiten betreffende. Werd inwendig de eenheid bereikt, ook naar buiten werden stappen in verzoenende richting gedaan. In Delft werd aan de oprichting der Federatie krachtig medewerkt en met onze zusterverenigingen aan de Universiteiten en Handelshoogeschool werden zonder uitzondering de meest vriendschappelijke en hartelijke betrekkingen onderhouden.

De verdere gebeurtenissen hebt U in de jaarverslagen kunnen vinden. Hierover zal ik niet verder uitwijden. Slechts wil ik er nog op wijzen dat de korte tijd die mij als president overbleef na de tot stand koming der eenheid reden was, dat enkele plannen niet konden worden uitgevoerd. Daarom stelde het Bestuur in Februari een trapsgewijze aftreding voor. Ook nu zijn deze plannen nog niet voltooid. De voorbereiding is echter ver genoeg gevorderd om ze door nieuwe functionarissen, bijgestaan door de reeds ingewerkte bestuursleden, te laten uitwerken.

Mijne Heeren Leden! Ik wil U thans mijn dank betuigen voor het vertrouwen dat ik van U heb mogen genieten. Mijn medebestuurderen en ik zijn U er dankbaar voor. Misschien hebben we gefaald, de geschiedenis zal het uit moeten maken, maar steeds hebben we gemeend te handelen in het belang van onzen Bond. Dit hebt ge beseft en hieraan wijt ik het, dat voorstellen van het Bestuur bij U steeds een zeer groote meerderheid vonden. Ge hebt helaas niet steeds begrepen dat het Bestuur ook meer noodig heeft, dan Uw vertrouwen en Uw sympathie, want wanneer we U vroegen om daadwerkelijken

steun waren het vaak slechts weinigen die onze roepstem gehoor gaven. Ik hoop niet vergeefs te spreken indien ik U nogmaals verzoek, onze opvolgers niet alleen Uw sympathie en vertrouwen, maar ook Uw medewerking te verlenen. Dan zal het hun mogelijk zijn in het belang van onzen Bond veel en nuttigen arbeid te verrichten.

Mijne Heeren Medebestuurders! U moet ik dank zeggen voor Uwe medewerking. Steeds is het me een groot genoegen geweest de Bestuursvergaderingen te mogen leiden, daar ik wist, dat gij allen vol liefde voor den Bond en met een groot plichtsgevoel Uw taak vervulde. Dit maakte het mogelijk dat er zich nooit meningsverschillen van ernstigen aard voordeden en er steeds een geest van goede verstandhouding onder ons heerschte. Ik heb U Mijne Heeren Kwantes en Posthumus in den tijd sedert de Bestuurswisseling in Februari leeren kennen als goede Bestuurders en met den heer van Tongeren, die ik reeds langer in zijn functie heb leeren waardeeren, zult ge de richting, door het Bestuur tot nu gevolgd, weten te handhaven. Stel Uwe ervaring ter beschikking der nieuwe functionarissen en sta hen bij met dezelfde toewijding en plichtsbetrachting als ge tot nu getoond hebt. Dan zult ge werkzaam zijn tot heil van den Bond.

Notenboom! Jij hebt gedurende een vol jaar me steeds terzijde gestaan en in veel moeilijke omstandigheden je een goed raadsman getoond. Te voren kende ik je slechts weinig, maar in het Bestuur heb ik je leeren waardeeren als iemand met een helder inzicht en een groote liefde voor den Bond. Ik hoop dat de vriendschap tusschen ons ook na de decharge zal voortduren en je gedurende den tijd, die je nog hier studeeren zult, steeds een actief lid der vereeniging zult blijven. Het kan niet dan den Bond ten goede komen.

Van Rietschoten! Het oogenblik waarop ik je het Presidium zal overdragen is dan nu gekomen. Ik moet je met een zware taak belasten, daar veel werk nog op afdoening wacht. Maar het zal je een aangenamen taak zijn. Het besef werkzaam te zijn voor den Bond, dien ook gij reeds in andere functies getoond hebt lief te hebben en waarvoor je bereid bent offers te brengen, zal je sterken. Gedurende je Bestuursperiode zal je steeds grooter liefde nog opvatten voor den Bond naarmate je er meer en moeilijker werk voor verricht hebt.

Later erop terugziende zal je erkennen dat het de tijd is geweest, waarin je de mooiste herinnering aan het studentenleven bewaard hebt.

Je capaciteiten, die je in andere functies reeds toonde, waarborgen me dat je geen onwaardig voorzitter zult zijn. Vol vertrouwen draag ik het Presidium op je over en ik twijfel niet of veel zal je bereiken tot heil van onzen Bond.

Met dezen hamerslag dechargeer ik mijzelf als President van het Bestuur van den Delftschen Studenten Bond met alle daaraan verbonden functies en installeer als zoodanig den heer Van Rietschoten.

Ik heb gezegd.

REDE

UITGESPROKEN DOOR DEN PRESIDENT VAN HET BESTUUR VAN DEN DELFTSCHEN STUDENTENBOND, DEN HEER H. L. VAN RIETSCHOTEN, BIJ DE AANVAARDING VAN HET PRESIDIUUM OP DINSDAG 30 MEI 1922.

Waarde Van Weelden,

Voor alles wil ik eenige woorden van afscheid tot je richten. Als we je zeer lange bestuursloopbaan nagaan, zien we dat overal domineert je streven, om de Bondsgedachte hoog te houden, een streven dat je voor zeer groote moeilijkheden heeft geplaatst en welks consequente doorvoering belangrijke gevolgen voor den D.S.B. kan hebben.

Toen het bleek dat de strijd, die sinds eenigen tijd de samenwerking van alle leden onmogelijk maakte, voor onze vereeniging gevaarlijk begon te worden, en het je overtuiging was, dat samenwerking van de twee elkaar bestrijdende partijen niet meer mogelijk was, toen heb je niet geaarzeld aan deze ongewenschte en onzuivere toestand een, naar ik hoop, afdoend eind te maken.

Veel, heel veel heeft den Bond aan je te danken. Ofschoon je bestuursperiode zeer veel van je geëischt heeft, toch was je nooit iets te veel, en steeds was je door je optimisme en volharding een voorbeeld en een steun voor je Bestuur en voor vele Bondsleden in deze voor den Bond zoo moeilijke tijden. Het is me dan ook een bijzonder genoegen, den harlijken dank van den D.S.B. aan je te mogen overbrengen.

Helaas zal het nieuwe Bestuur niet lang meer van je ervaring kunnen profiteeren, maar ik hoop dat Notenboom daarom zoo veel te meer ons in staat zal stellen, van zijn steun en ervaring gebruik te maken. Ook aan jou, Notenboom, zijn wij veel verschuldigd. Het is me aangenamen plicht je namens den D.S.B. te kunnen bedanken voor alles wat je voor den Bond gedaan hebt.

Met deze hamerslag dechargeer ik den heer Notenboom als Secretaris en installeer in zijn plaats den heer Quaadgras.

Mijne Heeren Medebestuurders.

Mijne Heeren Oud-bestuurders.

Mijne Heeren Leden van aen D. S. B.

Mijne Heeren.

Bij de aanvaarding van het praesidium van Uw Vereeniging zou ik eenige woorden tot U willen spreken over de richting, waarin ik mij voorstel, dat den Bond zich in de toekomst zal moeten ontwikkelen.

In verband hiermede wensch ik iets zeggen over de plaats van een gezelligheidsvereeniging als den Bond boven religieuze vereenigingen, vakvereenigingen, enz. Dit komt mij wenschelijk voor, daar meer en meer onder vele studenten het denkbeeld schijnt post te vatten, dat gezelligheidsvereenigingen niet meer noodig zijn en dat ze kunnen volstaan met lid te zijn van één of meer van de reeds door mij aangeduide vereenigingen. Dit denkbeeld kan niet genoeg bestreden worden, daar het kan leiden tot eenzijdigheid.

In religieuze vereenigingen ontmoet men geestverwanten, in vakvereenigingen blijft men steeds onder menschen van dezelfde studierichting. Ook de clubjes, die vele studenten vormen, los van eenige vereenigingsband, werken die eenzijdigheid in de hand, daar men zich meestal bevindt onder menschen uit dezelfde stad, van dezelfde H. B. S. of van hetzelfde college.

Het voordeel van een vereeniging als den D. S. B. is juist dat men in contact komt met menschen uit verschillende plaatsen, met verschillende inzichten op religieus —, wetenschappelijk (waaronder hier vooral technisch) gebied en op het gebied der sociologie. Daar leert men menschen kennen, die bereid zijn hun krachten te geven en veel op te offeren als het belang van hun vereeniging dat vraagt, en die op andere oogenblikken in staat zijn alle beslomeringen en zorgen op zij te zetten om enthousiast mee te werken tot het slagen van jolige fuiven.

Een der voornaamste redenen waarom ik iedere student aanraad lid te worden van een gezelligheidsvereeniging, is dat men hier, als men zich daar wat moeite voor geeft, zijn kring van vrienden en kennissen kan vormen. Vooral die menschen, die in kleine clubjes blijven hokken, verliezen de voordeelen uit het oog, die een groote kring van kennissen tijdens de studie en na het afstudeeren meebrengt. Voor hen, die zich bij geen gezelligheidsvereeniging aansluiten, bestaat gevaar, dat ze het nooit verder zullen brengen dan, figuurlijk gesproken, verlengde H. B. S'ers of Gymnasiasten. Dit gevaar is vooral groot voor de spoorstudenten, die meestal geheel in hun oude omgeving blijven, dezelfde kennissen houden, lid blijven van schoolvereenigingen en die hun ontspanning zoeken in hun woonplaats, zij staan geheel buiten het studentenleven en zullen daar ook buiten blijven, tenzij zij lid worden van een gezelligheidsvereeniging en niet de meening toegedaan zijn, die sommige spoorstudenten hebben, als zou de societeit alleen een lunchroom zijn, die om de een of andere reden toevallig de voorkeur heeft boven andere. Natuurlijk zijn ook hier loffelijke uitzonderingen op de regel aan te wijzen, en het doet mij genoegen, eenige van deze uitzonderingen hier aanwezig te zien.

De conclusie uit hetgeen ik tot U gesproken heb, is dus dat de gezelligheidsvereenigingen de basis van het studentenleven hooren te vormen, waarop alle andere vereenigingen steunen. Ik stel mij voor dat den Bond zich in deze richting zal moeten ontwikkelen. Steeds moet hij trachten zooveel mogelijk studenten

in zich te vereenigen en hij mag, als dit noodig mocht blijken, niet weigeren maatregelen voor reorganisatie te nemen, wanneer die het voor meer studenten mogelijk maken, lid te worden, want steeds moet voor ons gelden: de Bond is er voor de studenten, en niet de studenten voor den Bond.

Ik hoop dat ik niet tevergeefs een beroep doe op de Leden van den D.S.B., als ik hun vraag de meening, die ik hier verkondigd heb, door krachtige propaganda ingang te doen vinden onder hun medestudenten en vooral onder de aankomende studenten, en ik hoop, dat als resultaat van deze propaganda een groot aantal nieuwe Leden tot den Bond zullen toetreden.

Mijn voorganger heeft U reeds over de Lustrumplannen gesproken. Ik wensch er het volgende aan toe te voegen. Het slagen van ons vijfde Lustrum is geheel afhankelijk van de medewerking die het Bestuur van U zal ondervinden. Het is voor het Bestuur onmogelijk al het werk alleen toen en ik hoop dan ook, dat als we Uw medewerking komen vragen, we niet steeds teleurgesteld worden door weigeringen. Zeker, een deel van Uw vrijen tijd en van Uw werkkraft zult ge moeten offeren, maar dat is het welslagen van het 5e Lustrum van den oudsten Studentenbond toch waarachtig wel waard. Het is ongetwijfeld veel makkelijker te critiseeren, en te bedanken als de vereeniging een moeilijke tijd doormaakt, met het praatje: „Ik heb er toch niets aan lid te blijven.” Als ge U echter afvraagt, wat den Bond aan U gehad heeft, zult ge vaak moeten toegeven, dat dit ook maar weinig was. Als ge lid van een vereeniging wordt om U te laten amuseeren, terwijl ge zelf niets doet, dan zal geen enkele vereeniging U bevredigen. In plaats van het geestlooze, gemakzuchtige bedanken raad ik U aan: geef een deel van Uw tijd en werklust aan den Bond, tracht dieper in het studentenleven in te dringen, leef intensiever het vereenigingsleven mee, en ik ben overtuigd, dat na eenigen tijd ge er niet meer over denkt te bedanken, dat ge het zeer betreuren zoudt als onvoorziene omstandigheden U zouden noodzaken, het lidmaatschap op te geven.

Zooals U gehoord hebt, zal hier tijdens het Lustrum een congres van de N.S.U. gehouden worden. Ik hoop dat ook hier Uw medewerking ons in staat zal stellen, de naam van onze vereeniging als ontvangende gastvrouw hoog te houden.

Verder wilde ik nog eenige woorden spreken over de Federatie. De oprichting hiervan is eindelijk een voldongen feit. Laten we hopen, dat deze vereeniging, de eerste die alle studenten in één verband samenbrengt, met succes de behartiging van de algemeene studentenbelangen ter hand zal nemen.

Leden van den D. S. B.

Voordat ik mij richt tot mijn mede-bestuurderen, wensch ik nog het volgende tot U te spreken; toen de heer Van Weelden het presidium aanvaardde, wees hij er op, dat voor alles eensgezindheid in onze vereeniging een eisch is. Nu deze eensgezindheid na veel strijd en onaangenaamheid verkregen is, wil ik U toeroepen: „Bewaar haar als een kostbaar bezit. Laat haar niet meer verloren gaan”. Ik hoop dat dit Bestuur steeds een eensgezinde vereeniging achter zich zal weten en dat onze samenwerking door geen wanklanken verstoord zal worden.

Mijne Heeren Mede-Bestuurderen.

Nog enkele woorden tot U. De woorden van eensgezindheid, zoo juist door mij gesproken, zullen nog meer op ons toegepast moeten worden. Eensgezindheid in het Bestuur is een levens-eisch. Ik ben er van overtuigd, dat niets aan de verwezenlijking van deze eisch, die in het vorige bestuur ook geheel verwezenlijkt was, in de weg zal staan. Gesteund door deze overtuiging kunnen we met vertrouwen den bestuurstaak op ons nemen, waarbij ik aan ieder Bestuurslid de raad wil geven: „Do the best you can and don't worry”.

Ik heb gezegd.

SPREEKTRIBUNE.

SADHOE SOENDAR SINGH.

Voor ieder mensch bestaat de vraag: Waartoe dit leven? Wat hij hiermee bedoelt kan nog op verschillende andere manieren uitgedrukt worden, b.v. als volgt? Welke is de

betrekking tusschen mijn wezen en het eeuwige of den Eeuwigen. We behoeven het toch niet te verbergen, het uitblijven van het bevredigend antwoord op deze vraag is de oorzaak van het ontbreken van de harmonie van ons leven. Er is door ons menschen hard gestudeerd, ontzaglijk gepeinsd om achter het wezen der dingen te komen. Sommigen die voelden, dat hun lichaam hun in de weg stond bij het zoeken naar harmonie, die zagen dat de menschelijke natuur ontheilgd is, hebben zich gekastijd, om het vleesch te doen wegvallen en de geest te doen heerschen. Er zijn ook werkelijk resultaten geweest. Als vrucht der menschelijke geest zijn ontstaan denkwijzen, leerstukken, wijsgeerige stelsels. En die hebben in de loop der tijden elk een eereplaats gehad, maar het heerschende stelsel verdween met het geslacht dat het had voortgebracht. Daarnaast heeft men het in de laatste tijd vooral ook bij den mensch zelf gezocht; er werden in de menschelijke ziel groote schatten, nieuwe mogelijkheden ontdekt. Het aanboren van die nieuwe bronnen en het onderzoeken van de inhoud ervan is het werk der psycho-analyse.

Deze wijze van werken heeft ons menschen ongetwijfeld sterk ontwikkeld, intellectueel zijn we kolossaal vooruitgegaan.

Maar heeft ze ons gegeven wat we zoozeer wenschen: de harmonie met het oneindige? Neen nog nooit. Ongetwijfeld kan een logische voorstelling van het wezen der dingen ons bevredigen, maar 't blijft toch nog maar een stelsel en ieder die moeilijkheden heeft gehad in zijn leven, weet dat je aan een stelsel als 't er op aan komt niets ende niets hebt.

't Is ook heelemaal niet vreemd, want wat we behoeven is religieuse en niet intellectuele bevrediging. Of om het wat meer plastisch uit te drukken: wij leven met ons hart en niet met ons verstand. Daarom als wij niet gelukkig zijn is het met ons hart niet in orde, en als wij zuchten: „Wat is het doel van het leven”, dan drukken wij uit dat er tusschen ons en den Schepper aller dingen een muur is, waar we niet door kunnen; dit is een werkelijkheid voor ieder die leeft dat wij God niet kennen. En ook voelen wij de onmogelijkheid om het heilige te genaken.

Maar nu is dit het heerlijke, dat het heilige soms die muur heeft stuk geslagen en heeft het onheilige geheilgd, dat God zich in Jezus Christus „den Zoon Gods” aan de wereld heeft geopenbaard en daardoor een ieder die in hem gelooft, maakt tot een nieuw, een „wedergeboren” mensch, een wezen dat niet meer vraagt „waartoe?”

Omdat het in zich zelf heeft de vervulling van alle wenschen, het geluk, de liefde, „omdat het vrede is”. Dit treden van Jezus Christus in de ziel is geen fictie, het is een realiteit, een ervaring, die een mensch trekt vanaf de aarde opwaarts naar de hemel. De geschiedenis van het christendom is een doorlopende reeks van deze persoonlijke ontmoetingen met den „Heiland der Wereld”, niets dan juichkreten, uitroepen van menschen die in eens heel gelukkig geworden zijn. Het is verzoening met God, ook verlossing. Het is iets dat over ons komt, 't is niet resultaat van eigen inspanning, het komt opeens als een lichtstraal van boven. Wij zeggen net als de blinde die door Jezus genezen was: „Hierin is immers wat wonders, dat gij niet weet vanwaar hij is en nochtans heeft Hij mijne oogen geopend. Zie, dit is voorloopig het doel van ons leven dat wij allen dien vrede ontvangen. Dat is niet iets van vroeger, „nog altijd door worden gevangenissen te niet gedaan” en ook is er nog wel „betooning der kracht Gods”. Men denke eens aan de Wales-opwekking.

Zoo is er op 't oogenblik een mensch voor wien deze dingen heel heel reëel zijn, dat is de Engelsch-Indische christenheilige Sadhoe Soendar Singh. Deze man werd oorspron-

kelijk opgeleid voor Hindoe-Sadhoe en meende zijn God te dienen door tegen alles wat niet Hindoesch was te keer te gaan. Zoo verscheurde hij eens in 't openbaar een aantal bijbels en verbrandde ze daarna. Drie dagen na deze manifestatie was het een zelfde stem, als die tot Saulus sprak: „Hoelang zult gij mij vervolgen”. Daar is toen in zijn ziel veel gebeurd, en het eind is geweest, naar hijzelf bekent: „Toen viel ik neder aan Zijne voeten en ontving dezen wonderlijke vrede, dien ik nergens anders ontvangen kan. Dit was de bladschap die ik begeerde. Toen ik opstond was de verschijning verdwenen, maar de vrede en de blijdschap zijn gebleven tot op dezen dag”.

Ieder die over het leven van Soendar Singh meer wil weten, leze de brochure van Dr. C. W. Th. baron van Boetzelaer van Dubbeldam, verkrijgbaar aan het zendingsbureau Oegstgeest. Maar er is nog beter: deze apostel die in Indië reeds zeer veel menschen tot nieuw leven gebracht heeft, van wien een bijna bovennatuurlijke kracht uitgaat, komt heel binnenkort in Holland. Hij zal in verschillende plaatsen spreken; zoo o.a. op Maandag 12 Juni in den Haag en op Donderdag 15 Juni in Rotterdam. Het was de bedoeling van dit stukje om een ieder te wijzen op de bijzondere gelegenheid die zich voordoet van deze merkwaardige man te kunnen hooren. Het wil bovendien zijn een opwekking tot het gaan luisteren naar wat deze christen getuigt van zijn waarachtigen, eeuwigen maar ook zoo reëelen God.

L.

SPORT.

DE VARSITY.

Met groote voldoening kan Laga op deze wedstrijden terugzien. Vier van de zes nummers, en nog wel de voorname, werden gewonnen.

Het begon met de jonge vieren. Met een voorsprong van ongeveer $2\frac{1}{2}$ lengte ging onze ploeg het eerst over de eindstreep na een zeer lichte wedstrijd. Triton was tweede, Nereus derde en Njord vierde.

Ondertusschen waren de overnaadsche vieren naar de start gegaan. In den aanvang had Laga de leiding, en het is een tactische fout geweest deze voorsprong niet verdedigd te hebben. Toen Nereus en Njord spurten, roeide Laga kalm in zijn baantempo door, zoodat de tegenstanders inliepen en Njord zelfs eerste werd. Ook het sturen was niet volmaakt. De stuurboordriemen zaten aldoor in het vuile water van Njord.

Toen het finishschot voor Njord viel, liet de slag van Laga geheel uitgeroeid ook loopen, waardoor Nereus nog juist voorbij kon loopen.

Het nummer twee bracht weer een overwinning voor Laga. Het fanatisme en de goede tactiek van de heeren Kist en Van Dort, die nog geen week in de gladde boot zaten, brachten hun de overwinning.

Jammer dat de slag zijn stijl weer eenigszins verloor.

Toen kwam het hoofdnummer. Laga maakte een schitterende start, 42 slagen in de eerste minuut, en was dan ook dadelijk voor.

Op 1000 M. was het verschil met Nereus ongeveer $\frac{3}{4}$ lengte. Beide ploegen sloegen ongeveer 34. Ondanks het spurten van Nereus, waarbij het tempo nauwelijks de hoogte in ging, werd de voorsprong van Laga steeds grooter. De eindspurt deed de rest, en onze ploeg won met $1\frac{1}{2}$ lengte.

Triton sloeg heel laag. Het leek ons een heel goede ploeg, die alleen zijn tempo nog wat moest verhoogen. Volgens hun zeggen heeft het herhaaldelijk vast loopen van het

bankje van no. 3 hun eenige lengtes gekost. Njord maakte met een combinatie waar de boeg onlangs slag was gezet, geen schijn van een kans. Aegir kwam niet uit.

De heer Van Stappen bracht ons een groote teleurstelling door met 3 lengtes van den Njord-sciffeur te verliezen. Hij heeft echter vanwege kramp, eenige keeren moeten laten loopen.

Onze jonge acht won, geheel naar onze verwachtingen na een vrij zwaren wedstrijd. In de start wisten ze een lengte voor te komen, en in de baan werd deze voorsprong vergroot tot $1\frac{1}{2}$ lengte. De Nereusploeg die tweede aankwam, bestond uit roeiers, die allen reeds één of twee jaar geroeid hadden.

Een feest in Amsterdam en Delft besloot deze zeldzaam goede Varsity.

Naar Hollandia gaat Laga met oude vier, oude acht, jonge vier B, jonge acht A, jonge twee B, overnaadsche vier en sciff A.

v. R.

AAN DE H.H. VERSLAGGEVERS DER GROOTE BLADEN.

Er moet een groot verschil zijn tusschen een voetbalmatch en de Varsity.

Dat op de momenten dat: „Boeli de bal naar Deetje centert en deze het leder vliegensvlug . . .”, het publiek dampend opgepropt in door zwaarte buigende tribunes, de up and downs in toon omzet door van zacht gebrom te crescendeeren tot duizendvoudig koe- en ezelgeloei — ja dan begrijp ik dat je reportershart opengaat, dat je artikelen schrijft, zóó dat de menschen het leder over het papier zien vliegen; dat Pa, Ma de krant voorleest, trappend en biggend, zoo echt is het geschreven.

Beste krantenmenschen, ik begrijp best jelui excuus, waarom de wedstrijdverslagen zoo lauw waren.

Als je nou toch ook op 'n boot zit, zoo ver van de menschen af, dat je geeneens 't gefluit van hun adems kan hooren — wat is er dan om te beschrijven?

Nee, als je aan de emoties van een stadion gewend ben . . . . !

Gaat voort mijne heeren u te harden tegen sensatie.

Misschien brengt u het tot resencent der moderne muziek!

VEREENIGINGSLEVEN.

ALGEMEEN NEDERLANDSCH VERBOND.

In de 30 dezer gehouden Algemeene Vergadering van de Studenten Afdeeling Delft van het Algemeen Nederlandsch Verbond zijn de volgende motie's met algemeene stemmen aangenomen:

I.

De Algemeene Vergadering der Studenten Afdeeling Delft van het Algemeen Nederlandsch Verbond, bijeen op 30 Mei 1922 in de Bibliotheek der Techn. Hoogeschool, gehoord de uiteenzettingen van het Bestuur.

kennis genomen hebbende van de stappen tot oprichting van een Studenten-organisatie op zuiver Groot-Nederlandschen grondslag,

overwegende, dat de steeds min of meer moeilijke positie van studenten in een algemeene burgervereniging vaak tot wrijving en verdeeldheid heeft gevoerd, welke in dit geval de Groot-Nederlandsche zaak op den duur zou schaden,

overwegende, dat zich tusschen de leiding van het Algemeen Nederlandsch Verbond en de Studenten-Afdeelingen sinds geruimen tijd een ingrijpend verschil van inzicht heeft geopenbaard ten aanzien van de uitvoering der verbonds-beginselen,

overwegende, dat ook in geldelijk opzicht het treffen van een bevredigende regeling aanleiding heeft gegeven tot onophoudelijke moeilijkheden,

overwegende, dat samenwerking, ook van een vrijstaande Dietsche studenten-organisatie met een Groot-Nederlandsche burgervereniging tot een bepaald omschreven doel ten allen tijde mogelijk blijft,

spreekt haar vertrouwen uit in de leiding van het Bestuur, en besluit de Afdeeling met ingang van 1 Juni 1922 op te heffen.

II.

De Algemeene Vergadering der Studenten Afdeeling Delft van het Algemeen Nederlandsch Verbond, bijeen op 30 Mei 1922 in de Bibliotheek der Techn. Hoogeschool,

overwegende, dat het niet wenschelijk is de band tusschen de leden der Afdeeling na opheffing verloren te doen gaan,

besluit, dat de leden, voor zoover zij niet schriftelijk het tegendeel melden, overgaan in de op te richten Dietsche Studenten-Organisatie,

draagt het Bestuur op, als voorloopig Bestuur van de

Dietsche Studenten-Organisatie hier ter stede, de inrichting daarvan ter hand te nemen.

In een volgend nummer hopen wij nog nader op deze motie's en haar gevolgen terug te komen.

L. L. W. VAN SOEST.

K. W. H. LEEFLANG.

STUDIE EN TECHNIEK.

CENTRALE COMMISSIE TOT BEHARTIGING VAN DE STUDIEBELANGEN DER INGESCHREVENEN AAN DE TECHNISCHE HOOGESCHOOL.

De President en de Secretaris houden spreekuur elke Woensdag van 11¹/₂ tot 12¹/₂ uur, ten huize van den Secretaris, Laan van Overvest 54.

TECHNISCHE HOOGESCHOOL.

De Senaat der Technische Hoogeschool heeft in zijne vergadering van 26 Mei j.l. besloten het doctoraat in de technische wetenschap honoris causa te verleenen aan Prof. C. P. Holst Gzn.